

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE I
Mojmírova 5, 041 47 Košice 1

Číslo: 3 Pv 221/20/8802-46
EEČ: 2-63-576-2023

Košice I 08.08.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b, odsek 3 písmeno d Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

páchatel' od presne nezistenej doby od roku 1997 približne dvakrát do roka a od presne nezistenej doby v roku 2019 do 16.09.2020, v Košiciach v byte na ul. XXXXX intenzívnejšie týral blízku osobu a to svoju manželku XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX v Košiciach, s ktorou žil v spoločnej domácnosti a to tým spôsobom, že ju triezvy a aj pod vplyvom alkoholu na rôznych miestach v byte fyzicky napádal, bil ju zovretou päšťou po celom tele a hlave, fackoval ju, keď niečo nie je urobené tak ako on žiada, v noci keď zaspáva, tak chodil k nej a ako ležala na posteli, tak ju bil päšťami po celom tele a chytil ju za krk zo zadnej strany, pritláčal o vankúš so slovami: "Mám ťa pridusiť, aby si bola normálna?" a následne svoje správanie odôvodňuje tým, že dobre spravil, lebo si to zaslúžila, čím svojím agresívnym správaním vyvoláva strach a stres u poškodenej, pričom jej spôsobil ľahké zranenie s jednorazovým ošetrovaním.

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Dňa 22.06.2020 na OKP OR PZ XXXXX v Košiciach podala trestné oznámenie XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX v Košiciach o tom, že sa páchatel' dopustil trestného činu spôsobom ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohoto uznesenia. Trestné stíhanie podľa § 199 ods.1 Trestného poriadku bolo začaté dňa 01.07.2020 uznesením vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: ORP-XXXXX-VYS-KE-2020 a následne dňa 07.09.2020 bolo vznesené obvinenie osobe XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX, XXXXX vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a, b) Trestného zákona, dňa 10.11.2020 bola zmenená kvalifikácia aj naviac podľa ods. 3 písm. d) Trestného zákona pri danom trestnom čine.

Trestnej činnosti sa mal obvinený dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Do vyšetrovacieho spisu bol zabezpečený výsluch svedka – poškodeného XXXXX, bol pribratý znalec z odboru psychológia XXXXX, bol pribratý znalec z odboru psychológia XXXXX, bol pribratý znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia XXXXX, odpis z registra trestov GP SR, výpis z ÚSEP, lekárska správa z ošetrenia poškodenej a fotodokumentácia zranení poškodenej.

Dňa 13.07.2020 (**pred vznesením obvinenia**) bola k veci vypočutá ako svedok-poškodený XXXXX, ktorá k veci uviedla, že ju manžel bije približne od roku 96-97, čo znášala kvôli deťom, ktoré sú už plnoleté. Rozhodla sa, že už to znášať nechce. V poslednej dobe je to už len psychické vyhrážanie typu, priškrtním ťa, pridusím ťa, odrežem ti hlavu. Nevie do akej miery má brať tieto vyhrážky, ale pretože bola zbitá tak, že bola modrá a tak, že keď bola dcéra malá, nevedela ju vybrať z postielky, lebo ju ruka tak bolela, že ju nevedela nadvihnúť. Myslí si, že je schopný ju fyzicky napadnúť, možno že by ju nezabil, ale fyzicky ju vie zbit' tak, že má modriny a stáva sa to pri názorovej nezhode, vtedy, keď manžel nevie svoj

názor, alebo svoju požiadavku vyargumentovať, tak vtedy dochádza k týmto konfliktom a on použije fyzickú silu. Vyústilo to do toho, že v roku 19.09.2020 vyhládala lekárske vyšetrenie. Keď mu oznámila, že sa bola ošetriť a že to aj nahlásila aj na políciu, tak sa jej pýtal, či sa niečo také robí, či to tak sa má, proste čo je doma, to má zostať doma, nemá sa tým chodiť niekde, nemá sa s tým prezentovať, proste je to normálne, on to potom ľutuje. Nemá mu šancu nejak fyzicky odolať. Útoky začínajú fackou, potom päšťou do ruky, buchnátom, päšťou väčšinou, ale začne to fackou. Začínalo to fackou. Stávalo sa to raz ročne v minulosti, potom bola pauza, potom viackrát za rok, vždycky to vyvrcholilo, keď bolo potrebné niečo riešiť, na čo mali úplne iné názory. Tieto útoky sa diali za triezva, aj v stave opitosti. Lekárske ošetrenie vyhládala, len raz, nechcela ísť k lekárovi, keď deti boli malé, nechcela ich niekde nechávať a povedala si, že to nejak prežije. Ďalej uviedla, že večer, keď si ľahne spať, vtedy príde diskutovať a keď s ním nechce rozprávať, tak ju chytí pod krk so slovami: "Mám ťa pridusiť, aby si už bola normálna?" O tom, čo sa u nich doma deje nehovorila nikomu. Dcéry možno vedia, lebo videli, modriny a vedeli, že má takú povahu, ale nerozprávala im o tom, ani to nevideli, manžel si na to dával pozor. Naposledy na ňu zaútočil pred rokom veľmi a asi mesiac dozadu, sa jej slovne vyhrážal a chytal ju pod krk. A keď sa dozvedel, že podala trestné oznámenie povedal že, keď vyjde z basy, tak si ju nájde, že ju prizabije, že on si odsedí, že on s tým nemá problém a že potom keď vyjde z basy, nech si ho neželá. Že môže sa ísť kľudne sťažovať, že on pôjde prizná sa oľutuje a keď vyjde z basy tak tak si ju nájde, aj keby nevie kde by bola. Manžela sa bojí, lebo nevie nakoľko sú jeho vyhrážky vážne tým, že ju už len slovne napáda a hlavne večer, keď si ľahne, naposledy tým, že zapálil svetlo v izbe a tu budeš pri zapálenom svetle so slovami: "Ja vydržím, mne je jedno, že ty chceš spať, tu budeš rozprávať!" prestal až keď ho prišla upozorniť dcéra. Poškodená povedala manželovi taktiež, že podala trestné oznámenie, tak ju žiadal, aby stiahla trestné oznámenie, nech povie, že už bude dobrá a nech to nerozmazáva, pričom keď zistil, že na tom trvá, povedal, že on pôjde do basy, že on si to odsedí, a on z tej basy raz vyjde a že potom on si ju nájde a ju zakope v lese.

Obvinený XXXXX dňa 22.09.2020 využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Svedkyňa XXXXX, dcéra obvineného využila svoje právo a odmietla vypovedať voči svojmu otcovi.

Uznesením vyšetrovateľa PZ odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach bol dňa 10.07.2020 podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku pribratý znalec XXXXX na vypracovanie znaleckého posudku z odboru psychológie.

Zo znaleckého posudku č. 43/2020 vypracovaným znalkyňou XXXXX vyplynulo, že rozumová a intelektová úroveň poškodenej XXXXX, nar. XXXXX sú t.č. situované do pásma nadpriemeru. Kognitívna výbava menovanej je plne funkčná a plastická jej výpoveď je použiteľná v trestnom konaní. Celkové myslenie je nenarušené a zodpovedá jej spoločenskému situovaniu ako aj vzdelaniu je schopná správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať prežitú udalosť.

Osobnostne ide u poškodenej XXXXX o neurostabilnú štruktúru. Osobnosť je bez tendencie k sociálnej žiadúcnosti, bez tendencie javiť sa v lepšom svetle, sociálnu realitu si neprispôsobuje vo svoj sociálny prospech, nekoná účelovo a ani

tendenčne vo svoj sociálny prospech. Jej osobnosť je introvertovaná s nízkym skóre vo faktore psychotizizmu. V oblasti afektívnej patológie v súčasnosti boli zistené patologické hodnoty v škále depresivity a hypochondrie. V oblasti agresivity nebola zistená patologická hodnota ani v jednej zo zložiek agresivity. Osobnosť je bez tendencie k sociálnej žiadúcnosti, bez tendencie javiť sa v lepšom svetle. Poškodená XXXXX nemá sklony k lživosti a ku skresľovaniu skutočnosti.

U poškodenej XXXXX boli pri komplexnej psychodiagnostike zistené tendencie k disimulácii /zakrývaniu skutočností/ prejavov týkajúcich sa trestného konania. Menovaná má tendenciu a snahu čiastočne ospravedlňovať konanie svojho manžela, má tendenciu ho stále ospravedlňovať istým spôsobom chrániť. Pred vyšetrením ako aj v čase výpovede bola váhavá, či je správne to, čo koná, či má toho takto na polícii povedať. Jej konanie nesie znaky ženy dlhodobo prispôsobujúcej sa dominantnému a agresívnemu spôsobu správania sa k nej ako k žene a matke. Jej reaktivita na manžela bola submisívnej povahy, zakrývajúca negatívne dlhodobé komplexné ataky agresívnej povahy /verbálnej aj brachiálnej - fyzickej/ jej manžela k jej osobe.

Znaleckým dokazovaním a psychologickým vyšetrením menovanej poškodenej XXXXX bolo preukázané, že jej bolo spôsobované psychické ako aj fyzické utrpenie. U menovanej bolo zistené, že ide o osobnosť ženy dlhodobo prispôsobujúcej sa dominantnému a agresívnemu spôsobu správania sa k nej ako k žene a matke. Jej reaktivita na manžela bola submisívnej povahy, zakrývajúca negatívne dlhodobé komplexné ataky agresívnej povahy /verbálnej aj brachiálnej - fyzickej/ jej manžela k jej osobe. Jej prognóza opätovného navrátenia k psychickej pohode a zdraviu pri jej neurostabilnej osobnostnej preddispozícii je optimálna a môže dôjsť k úplnej náprave jej afektívneho disbalansu - afektívnej zmeny /úzkosti a depresie/ a to v prípade, že nebude v kontakte s manželom

Vzťah poškodenej XXXXX k podozrivému je ambivalentný, ide o jej manžela s ktorým má dve deti a prežila s ním 25 rokov spoločného života. Má aj kladné a pekné spomienky, preto jej nastavenie nie je apriórne negatívne, no v súčasnosti s ním nechce zdieľať spoločnú domácnosť ani ďalší spoločný život. V súčasnosti podala návrh na rozvod manželstva.

Zo znaleckého posudku č. XXXXX/2020, ktorý vypracoval znalec XXXXX vyplýva, že úroveň rozumových schopností obvineného XXXXX sa nachádza v širšom pásme priemeru, jeho pamäťové schopnosti sú nadpriemerné, osobnosť obvineného je extrovertovaná, stenická, má nezrelé rysy, sú prítomné sklon k perfekcionalizmu, egocentrizmus, , neistota, nonkonformita a podozrievavosť, znížené sebavedomie. Vyšetrovaný slabo reguluje svoje negatívne emócie. Niektoré zážitky nemá spracované a vytvárajú u neho tenzie. V prežívaní je u neho prítomná úzkosť a pocity hanby. Sociálne zručnosti sú slabšie rozvinuté, je komunikatívny a zároveň konfliktný. Má sklon nemať svoje reakcie pri konfliktoch pod kontrolou, následne po odznení konfliktu môže byť so svojím správaním nespokojný.

Schopnosť obvineného zvládať náročné situácie je znížená, jeho reakcie pri prežívaní stresu môžu byť impulzívne a preto nedostatočne racionálne spracované. Má snahu riešiť svoje problémy, najmä s odstupom času je schopný autokorekcie vlastného správania.

Najviac ofenzívne má tendenciu sa presadzovať v rodinnom prostredí, kde sa prejavuje nadpriemerný sklon konať ofenzívne. V jeho osobnostnej výbave sú prítomné aj agresívne impulzy, ktoré sa aktivujú najmä pri prežívaní záťaže, nie vždy ich dostatočne reguluje.

Čiastočne uznáva, že svojej manželke ublížil a ona sa mu snaží za to uškodiť. V rámci rozhovoru uviedol, že manželka ho podvádza, čo zistil, keď ju sledoval a následne konfrontoval s neverou. Má sklon zastávať tradičný maskulínny stereotyp ženy ako tej, ktorá sa stará o muža, deti, domácnosť.

Motivácia obvineného, relevantná k predmetu tohto znaleckého skúmania, je zo psychologického hľadiska taká, že pokiaľ obvinený skutok, ktorý sa mu kladie za vinu spáchal, nosnou motiváciou bol pravdepodobne jeho neregulovaný hnev a nedostatočne spracované agresívne impulzy, ktoré prežíval voči svojej manželke. Ich podkladom bola pravdepodobne impulzivita obvineného, jeho žiarlivosť, konfliktnosť, perfekcionizmus a chýbajúca empatia a nevera manželky.

Vyšetrovací spis bol dňa 04.12.2020 predložený na Okresnú prokuratúru XXXXX XXXXX s návrhom na podanie obžaloby.

Prokurátor podal obžalobu dňa 23.12.2020 na Okresný súd XXXXX XXXXX ktorý túto podľa § 241 ods.1 písm. f) Trestného poriadku odmietol. Proti tomuto rozhodnutie okresný prokurátor XXXXX XXXXX podal sťažnosť o ktorej rozhodol Krajský súd XXXXX a podľa § 193 ods.1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť prokurátora zamietol a vyšetrovací spis bol vrátený vyšetrovateľovi s pokynmi na doplnenie.

Po doplnení dokazovania a po preštudovaní vyšetrovacieho spisu prokurátor konštatuje, že z tejto dôkaznej situácie, keď je jediným dôkazom v trestnom konaní výpoveď poškodenej XXXXX - XXXXX (**pred vznesením obvinenia**, znalecký posudok vypracovaný znalkyňou XXXXX, ktorú nie je možné na pojednávaní vypočuť nakoľko bola vyčiarknutá dňa 12.03.2021 zo zoznamu znalcov, po vznesení obvinenia poškodená sa odmietla opätovne vyjadrovať k týraníu a k tomu vypovedať, taktiež sa odmieta podrobiť znovu psychologickému vyšetreniu u psychológa. Dlho jej trvalo, kým sa vysporiadala s tým, čo prežila, rozviedla sa, zmenila meno. Nechce sa k tomu vracieť, dala sa psychicky do poriadku a nechce rozmýšľať a spomínať ako trpela toľko rokov. Chce stiahnuť trestné oznámenie, aby ju nikto nenútil spomínať na to čo bolo. S bývalým manželom nie je vôbec v kontakte, nekontaktuje ho ja ani on ju. Žiada, aby ju polícia v tomto smere ani viackrát už na žiadny úkon nepredvolávala.

Vybratý znalec XXXXX uviedol, že kvalifikovaný psychologický znalecký posudok keď má poškodená vyslovene negatívny postoj k znaleckému vyšetreniu nie je možné vyhotoviť, svedkyňa XXXXX, dcéra obvineného využila svoje právo a odmietla vypovedať voči svojmu otcovi XXXXX, ako aj obvinený XXXXX využil svoje právo na odmietol vypovedať.

Dodať treba i to, že oba sudy zhodne konštatovali absenciu dôkazov, resp. dôkaznú núdzu. Okresný súd uvádzal, že: "obvineného neusvedčuje žiadny z dôkazov." Zhodne tak Krajský súd v Košiciach, keď v uznesení píše, že "správne

okresný súd poukazuje na nedostatky znaleckého posudku a patovú situáciu, ktorá by vznikla na hlavnom pojednávaní. Dôvodom je len jedna usvedčujúca výpoveď, avšak ešte zo štádia pred vznesením obvinenia.

Pre vznesenie obvinenia sa vyžaduje záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, ktorý sa musí odôvodniť. Tomuto záveru musia predchádzať presvedčivejšie zistenia, než tie, ktoré postačovali na začatie trestného stíhania. K záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou je potrebný vyšší stupeň pravdepodobnosti.

Po vznesení obvinenia boli vykonané úkony, z ktorých vyplynula zmena stavu, resp. zmena skutočností, za existencie ktorých bolo nutné dospieť k záveru, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie.

V zmysle § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je *nepochybné*, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Otázku „nepochybnosti“ je nutné vykladať aj v nadväznosti základných zásad trestného konania a to najmä na ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Z ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku nemožno v žiadnom prípade vyvodiť záver, že na zastavenie trestného stíhania je nutná nepochybná negatívna istota, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. „Nepochybnosť“ uvedenú v § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku je nutné vykladať v spojitosti s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku, teda tak, že nejde o absolútnu nepochybnosť, ale ide o nepochybnosť relatívnu, t.j. relatívnu istotu, čo znamená, že orgány činné v trestnom konaní majú vykonávať dokazovanie len potiaľ, pokiaľ pochybovanie o skutku v tom smere, že sa nestal, nedáva logický zmysel. Teda prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku aj vtedy, ak o skutkovom stave sú určité pochybnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazov, avšak po ich náležitom vyhodnotení a v spojitosti aj s inými dôkazmi, ide o pochybnosti, ktoré už nemožno považovať za logické, rozumné, či dôvodné.

Na druhej strane je potrebné uviesť, že nikto nemôže dospieť k absolútne istému poznaniu o existencii, či neexistencii nejasného nejakého skutkového stavu a vždy sú a budú mysliteľné možnosti, že rozhodné skutočnosti nenastali alebo nastali inak. Preto v ľudskom živote platí vysoký stupeň pravdepodobnosti, ktorý vzniká pri starostlivom využití dostupných prostriedkov poznania a možno ho preto považovať za pravdu.

V celom trestnom konaní, teda aj v prípravnom konaní, sa za pravdu považuje to, čo bolo dokázané s určitým vyšším stupňom pravdepodobnosti, čo však vôbec neznamená, že to aj pravdivé musí byť, respektíve, že to čo vyplýva z dôkazov ako logické a pravdepodobné, musí byť naozaj aj v súlade so skutkovým dejom, tak ako sa v minulosti odohral.

Na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku postačuje teda len dostatočne odôvodnené pravdepodobné zistenie založené na starostlivom uvážení všetkých skutočností a na náležitom vyhodnotení všetkých dôkazov.

Z vykonaného vyšetovania a z dôkazov zhromaždených vo vyšetrovacom spisu som dospel k záveru, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Je pravdepodobné, že k určitému konaniu došlo, aj keď existuje dôvodná pochybnosť o tom, že k takému, aké je popísané v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

Podľa ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti.

Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Je potrebné dbať na to, aby bolo dané náležité zistenie skutkového stavu veci, ktoré je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Trestný poriadok upúšťa od zásady objektívnej pravdy, ktorú upravoval predchádzajúci Trestný poriadok. Jej podstatou bolo zistenie skutočného stavu veci, čo vychádzalo z materialistického poňatia zistiteľnosti objektívnej pravdy. Táto zásada zahŕňa zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, povinnosť orgánov činných v trestnom konaní obstarávať dôkazy z úradnej povinnosti (označuje sa aj ako vyhľadávacia zásada), právo strán obstarávať dôkazy, povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou pristupovať k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obvineného. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov uvedenou v odseku 1, keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bude vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nebudú stačiť na uznanie viny obžalovaného a ak nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby (pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo). Z toho vyplýva, že dôvodné pochybnosti sa vzťahujú nielen na samo zistenie skutkového stavu, ale aj na možnosť obstarania a vykonania ďalších dôkazov, ktoré by tento skutkový stav, resp. vykonané dokazovanie zmenili. Dôvodnú pochybnosť Trestný poriadok nedefinuje. Podľa teoretických výkladov treba ňou chápať takú pochybnosť, ktorá spôsobuje, že orgán, ktorý rozhoduje vo veci na základe starostlivého a nestranného zhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov, by bol taký nerozhodný, že by nemohol urobiť záver, že skutočnosť naplňajúca znak trestného činu sa stala, t.j. nezískal vnútorné presvedčenie o vine obvineného. V rozpore so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci by bol postup orgánu činného v trestnom konaní, ktorý by v

prípravnom konaní pod vplyvom nesprávnej aplikácie zásady in dubio pro reo nevykonan čaš' dôkazov významných pre zistenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska zákonných znakov trestného činu s tým, že skutočnosti, na objasnenie ktorých mali smerovať nevykonané dôkazy, prokurátor následne v podanej obžalobe neuplatnil. Trestný poriadok ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona vyjadreným v ustanovení § 1 a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

K tomu sa následne viaže úprava jedného z dôvodov zrušenia rozsudku odvolacím súdom, keď podľa ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno c) Tr. poriadku odvolací súd zruší rozsudok súdu prvého stupňa, ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V tomto odseku je upravená zásada voľného hodnotenia dôkazov. V prípade tejto zásady nedochádza k podstatným zmenám oproti predchádzajúcej právnej úprave. Táto zásada je teoreticky rozpracovaná a podrobne vysvetlená v judikatúre. Trestný poriadok pri tejto zásade upravuje jedno n'ovum, keďže zákon prostredníctvom dikcie "hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom" kladie dôraz na zákonné získanie a vykonanie dôkazov a zároveň prípustnosť použitia dôkazu v konaní. Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu, a súčasne zabraňuje šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti. Orgán činný v trestnom konaní a najmä súd však nesmú pri rozhodovaní prihliadnuť na dôkaz získaný donútením alebo hrozbou takého donútenia okrem prípadu, že sa taký dôkaz použije proti osobe, ktorá donútenie alebo jeho hrozbu pri získaní dôkazu použila. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. V súlade s tým Trestný poriadok ustanovuje, že súd je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, o ktoré dôkazy opiera svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovela návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Uvedené platí obdobne aj pre odôvodnenie uznesenia. Zásada voľného hodnotenia dôkazov sa uplatňuje vo všetkých štádiách trestného konania a vzťahuje sa nielen na súd, ale aj na orgány činné v trestnom konaní. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo strana, a to z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti. Postup súdu, resp. orgánov

činných v trestnom konaní pri voľnom hodnotení dôkazov a dôvodnosť vnútorného presvedčenia sú preskúmateľné nadriadeným orgánom v odvolacom konaní, resp. v konaní o sťažnosti, a nesprávnosť vyhodnotenia dôkazov môže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia. V súvislosti so zásadou voľného hodnotenia dôkazov treba spomenúť aj skutočnosť, že určitý vplyv na myšlienkový postup pri posudzovaní a hodnotení dôkazov môžu mať aj životné skúsenosti sudcu, prokurátora, jeho životné postoje a zmýšľanie.

Po preskúmaní spisového materiálu jednotlivo a vo vzájomnom súhrne som dospel k záveru, že bolo nepochybne preukázané, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Čo sa týka zdokumentované zranenia, tak podľa znalca si toto nevyžiadalo práceneschopnosť a navyiac, došlo k nemu ešte v roku 2019.

Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie obvineného XXXXX podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zastaviť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ľuboš Kmec
prokurátor